

PRŠÍ

Visí metr nad podlahou, má plášť, z něhož kape,
směšný baret naražený do čela. Teď sáhl do kapsy.

Pane! Toto není balíček karet, ale Vašich dvaatřicet
životů. Myslím, že nejste si jist, který že to list právě
hraje prim. Hm?

*Ne, co? Pardon, měl bych už do peľechu, tluču tu špačky
v křesle, vyladěný s deštěm, který za oknem buší do
parapetu z plechu. Nehodlám dumat, co jsem, či kým.*

Pane! Hráč vynáší a neví, že i trumf sedmou bývá
levý, o pravém do smrti netuší. Až do krematoria!
Chápete?

Chápu. Pustí Ave Maria?

Může být.

Tu od Schuberta.

Může být.

Malá hostina?

Může být.

A popel do Vltavy?

Může být.

Hraješ podivně, přebíjíš láskou. Proč?

Aby Vás trklo, že máte srdce.

Svršek?

Může být.

Pořád prší, postavím na kafe.

Může být.

Zoláštní. Tolik hodin, a ještě nesvítá.

Ano, pane, nesvítá.